

Oponentský posudek na bakalářskou práci.

Autorka: Petra Kholová

Název práce: Potřeby člověka hospitalizovaného na jednotce intenzivní péče.

Posuzovatelka: Vlasta Wasyliwová

Posudek předán dne: 21.5.2007

Hodnocení:

Práce se věnuje problematice potřeb nemocného na jednotce intenzivní péče (JIP) se zaměřením na potřebu bezpečí a jistoty. Plnění této potřeby je důležité pro každého člověka všeobecně, v mnohem větší míře v nemoci, zvláště při hospitalizaci na JIP. Způsob pojetí výzkumu tohoto stále aktuálního tématu je velmi zajímavý a přínosný.

Teoretická část přehledně a výstižně definuje potřeby člověka, jejich ohrožení, ošetrovatelský proces, specifikaci práci sester i potřeby nemocných na JIP. Pěkné uspořádání a jasné vyjádření teoretické části svědčí o autorčiných velmi dobrých a zažitých znalostech této problematiky.

Empirická část – cílem je u vybraného vzorku nemocných zjistit míru uspokojení potřeby jistoty a bezpečí, důvody ohrožení splnění této potřeby, pacientovy možnosti řešení situace, možnost ovlivnit potřeby zdravotnickým personálem a vliv věku a pohlaví na uspokojování potřeb. Šetření bylo provedeno na interní JIP KGM a koronární jednotce I. Interní kliniky ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové metodou kvalitativního standardizovaného rozhovoru doplněného pozorováním. Soubor tvoří 30 nemocných, rozdělených do 3 skupin podle věkových kategorií. Každá věková kategorie je zastoupena 5 muži a 5 ženami. Výsledky jsou prezentovány u všech nemocných krátkou kasuistikou, odpovědí pacienta na otázky rozhovoru a doplněny náhledem autorky utvořeným z pozorování nemocného. Analýza výsledků odpovědí pacientů je vyjádřena v grafech pro jednotlivé kategorie a velmi pěkně doplněna diskusí.

V závěru práce autorka uvádí , že při ošetrovatelské péči by se nemělo zapomínat na pocity a potřeby nemocných. V některých případech byla první, komu se pacienti se svým problémem svěřili.

Z výsledků vyplývá, že věk a pohlaví mají vliv na uspokojování potřeby jistoty a bezpečí. Ohrožení potřeby uvádí 2/3 nemocných, většinou ženy a starší lidé. Pocit nejistoty vznikl někdy na začátku pobytu na JIP, u některých nemocných přetrvával po celou dobu pobytu, jindy se objevil i v průběhu hospitalizace při náhle vzniklých situacích. Většina nemocných odpověděla, že nebyli schopni tuto situaci řešit sami. Jedna třetina nemocných (ženy) uvedla, že v tíživé situaci kolem sebe nikoho neměla, sestru nezavolali, protože nechtěli zdržovat ba i obtěžovat. Jedna třetina dotazovaných ohrožení nepocítovala, což dle autorky svědčí o možnosti personálu tuto potřebu uspokojit (tito pacienti byli dostatečně informováni a chválili péči lékařů a sester).

Přínos práce vidím hlavně v připomenutí, že plnění potřeby jistoty a bezpečí se mění v rozdílných věkových kategoriích, a že zdravotníci mohou a měli by se snažit tuto potřebu nemocných co nejlépe uspokojit - vidět „člověka“ i mezi přístroji, zajišťováním výkonů, administrativy a řady dalších povinností. Je to důležité jak pro sestry nově nastupující, tak pro sestry u kterých po určité době může vznikat pocit vyhoření, ale samozřejmě i pro lékaře.

Bohatý výběr použité literatury (23 titulů) svědčí o zájmu a prostudování problematiky.

Práce je doplněna přílohou – „Standardizovaný rozhovor pro pacienty“

Celkově hodnotím práci jako velmi kvalitní. Výběr tématu, obsahové i grafické zpracování, pěkné uspořádání i vypracování diskuse svědčí o dobrých znalostech, zájmu a zkušenostech autorky.

K diskusi se nabízí evokace otázky místa psychologa na pracovišti. Obě JIP na kterých autorka výzkum prováděla mají dohromady 40 lůžek s velkou obměnou pacientů (většinou v akutní těžké životní situaci) a jistě kolem 100 zaměstnanců, kteří často pracují v náročných situacích.

Jako jedinou drobnou připomínku uvádím, že by bylo vhodné v použitých lékařských diagnózách slovně vyjádřit zkratky GIT a TIPS.

Navrhuji klasifikaci: výborně - s pochvalou. _____